Co je festival Pod Komínem:
Letos se již uskutečnil pátý ročník tohoto festiválku. Nápad na vznik festivalu v prostorách pivovaru dostal Aleš Přinosil, který je spolumajitelem pivovaru. Je zde opravdu krásné prostředí a velké zázemí pro stany a další doprovodný program. Můžete se zde v klidu rozvalit na trávu, aniž by na vás někdo šlápnul, zavřít oči, poslouchat muziku a snít.
Název je více než příznačný, protože pódium se nachází opravdu pod komínem pivovaru. Dramaturgii festivalu má na svědomí Lubomír „Vlna“ Vaňka.
A samozřejmě, že pokud se nacházíme v areálu pivovaru, tak každý rok se zde točí výborné pivo od jednotlivých malých pivovarů (letos si pivo z mého rodného města z nejjižnějšího koutu jižní Moravy pochvalovali všichni). Na tento festival jsem se těšila jak malé dítě snad již od ledna. Festival začínal v pátek 26. 6. v 19:00 večer, kdy vystoupili písničkáři a dua
V kapse myš
z Opavy,
Kristýna Lištiaková
,
David „Dave“ Vysloužil
i s
Lubomírem Vlnou Vaňkou
a
Pavel Tabásek & Partyja
opět s Vlnou. David má i vlastní kapelu, kterou můžete znát pod názvem Accoustic Irish.

Na festival jsem dorazila až kolem půl deváté večer, takže Kristýnu Lištiakovou, V kapse myš jsem neslyšela a Pavla Tabáska jenom z druhé poloviny.
V pátek se zúčastnila asi necelá stovka lidí. Po skončení oficiální části se zapálil oheň a většina lidí se potkala u ohně, kde se hrálo a zpívalo až do časných ranních hodin (spát jsem šla ve 4 ráno). V sobotu jsem vstávala asi kolem půl osmé hodiny ráno, protože se jedněm malým svišťům ve vedlejším stanu už nechtělo spát. V průběhu dopoledne přijížděli další lidé a místa určená pro stanování se postupně zaplňovala. Ale protože je areál opravdu velký, tak by se tam vešlo ještě spoustu stanů. Festivalu se v sobotu zúčastnilo cca 200 lidí. A odpoledne v 13:00 vypukla hlavní část festivalu. Moderování se letos ujala Simona Lukášová z Country radia. Jako první vystupovali
Embéčka
z Lipníku nad Bečvou (bývalá část ze skupiny Pupkáči), kdy repertoár tvořily i písně, které známe od skupiny Pupkáči. Skupinu
Jen tak tak

a
Pocity
jsem poslouchala pouze ze vzdálenosti, protože jsem musela nabrat další síly ve stínu vysokých stromů. Ale skupina Pocity hrála tak dobře, že mě to probralo :-). Než se nazvučila brněnská
D.N.A
(výherce Mohelnického dostavníku 2013), přišla na řadu ukázka bezdotykové komunikace a práce s koněm. Tyto ukázky s koňmi zde bývají v rámci každého ročníku. Je neuvěřitelné, co zvířata dokáží a samozřejmě obdiv patří i tomu, kdo toto s nimi cvičí.
Po D.N.A vystoupila bluegrasová kapela **Podjezd** ze Zlína, která již brouzdá pódia několik let. Z jejich hudby čiší radost a energie. Následně po skončení Podjezdu jsme na pódiu uvítali kapelu
KOFE@VLNA
(na to, že jsou v názvu dvě jména, tak jich je celkem pět), kdy opět Martin Kofe Neumann nezklamal a předváděl své nenapodobitelné pohybové skeče na pódiu. Po nich na řadu přišla skupina
Pouta
z Pardubic, která nám v písních předala trochu lásky, melancholie a romantiky. Ale nejvíc jsem se těšila na
Jarrety
, kdy na pódiu z nich srší energie na míle vzdálená. Pod pódiem se to najednou začalo všechno hýbat, vstávat, tancovat a zpívat. A co Jarreti začali, tak
Happy to Meet
a jejich irskokeltská hudba dokonala. Skoro všichni tancovali a pokud ne, tak si aspoň podupávali.
Před Happy To Meet si spolumajitel pivovaru A. Přinosil pro nás nachystal jedno pivní překvapení, jak již bylo i avizováno na letácích. A to přímo Irish Stout - pivo typické pro Irsko, tak jako je pro Čechy je typický český ležák. Charakterizuje se asi v tom smyslu, že je černé jako noc, s typickou kávovou příchutí se suchým doznínáním. Pro výrobu se používá několik druhů sladů plus pražené obilí a několik druhů chmele. Takže iluze Irska byla dokonalá.
Spolu s Happy To Meet jsme se už protancovali k jedenácté večerní a vypadalo to, že by mohla dojít i bouřka, která řádila všude na Moravě. Vlna si zahrál na „rosáka“ – rosničku jsme neměli – a sledoval aktuální počasí a předával divákům meteorologické aktuality. Upozornil nás, ať si jdeme zkontrolovat a zabezpečit stany proti dešti a větru, kdyby se přece jenom z nebes spustila „voda živá“.
Po Happy To Meet měl vystupovat **A.M. Úlet**. Bohužel i díky počasí, kdy to opravdu vypadalo, že by mělo pršet, tak polovina lidí odjela domů. Z mého pohledu můžu říct, že A. M. Úlet měl jako poslední kapela po Happy To Meet strašně těžkou pozici, ale muzikanti se jí zhostili na výbornou. Oficiální část festivalu skončila kolem půl jedné, kdy „amúleťáci“ přidávali asi třikrát.

Následně se zapálil oheň a k příjemnému posezení u ohně se hraní ujala především pánská část „jarreťáků“. Spát se šlo opět až v brzkých ranních hodinách (já zase ve 4 hodiny ráno).

Zvuk měl na starost tým Bohdana Ticháčka, jemuž patří dík za krásné nazvučení.

Organizační zázemí a doprovodný program:
Vzhledem k tomu, že festival je přátelský i k dětem, tak se zde nacházel skákací hrad pro děti a

dále dvě houpačky a skluzavka. Na skákacím hradu se děti (nejenom) opravdu vyřádily. Některé děti se zabavily i praskáním bublin z bublifuku, vařením jídla z kamínků nebo ježděním na plastových motorkách. Mezi doprovodný program rovněž každý rok patří, že děti, ale i dospělí, se mohou v areálu pivovaru povozit v bryčce tažené koňmi. Ve stáncích se na kvasný mok nečekalo dlouho a obsluha byla rychlá a příjemná. A kdo potřeboval doplnit energii něčím dobrým k zakousnutí, tak každý rok zde vaří výborný guláš. A řízky :-)

Poděkování patří všem přírodním bytostem, že se festivalu vyhnul déšť, protože jinak pršelo na celé jižní Moravě. Jen v neděli nad ránem se trošku rozpršelo, ale to už nám bylo jedno, protože jsme chrněli ve spacákách. Poděkování patří všem muzikantům za krásné písně a energii, kterou nám předali. Dále divákům, že se k sobě chováme slušně a ohleduplně. Organizačnímu týmu za to, že nám nejenom doplňovali pitný režim a starali se o hladové žaludky, ale i za to, že všechno proběhlo bez problémů. Alešovi Přinosilovi (a vůbec celé Přinosilovic rodině) za to, že se s námi podělil o úžasný prostor v areálu pivovaru. Vlnovi za to, že dělá to, co ho baví. A dalším lidem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na tomto krásném festiválku.

I když jsem byla absolutně nevyspaná, tak moje dušička byla v peří, protože mi festival úžasně „dobil baterky“ zase na nějakou dobu. Přeji tomuto festivalu ať se nadále rozvíjí, ale ať si zanechá tu krásnou pohodu a přátelství, kterou v sobě momentálně má.

Kdy? 26. – 27. 6. 2015
Kde? V krásném areálu sladovny a pivovaru v Záhlinicích u Hulína (okres Kroměříž).
Kdo vystupoval?
Pátek 26. 6. – V kapse myš (Opava – Zlín), Pavel Tabásek (Jasenná), David Dave Vysloužil (Frýdek-Místek), Kristýna Lištiaková (Ostrava)
Sobota 27. 6. – Jarret (Liberec), Happy To Meet (Olomoucko-Šumpersko), A. M. Úlet (Moravičany), Jen tak tak (Jindřichův Hradec), Pocity (Brno) Pouta (Pardubice), D.N.A. (Brno), Podjezd (Zlín), Embéčka (Lipník nad Bečvou), KOFE@VLNA (Olomouc)

FESTIVÁLEK NA KOPEČKU
Country

POD KOMÍNEM
FESTIVÁLEK NA KOPEČKU

POD KOMÍNEM
Country

26. - 27. 6. 2015
Záhlinice u Hulína
POD KOMÍNEM
FESTIVÁLEK NA KOPEČKU
Country
RADIO